

man ved umulige Undringsforslag gør alt, hvad man kan, for at forhindre, at den paagældende Lov udkommer.

Formanden (Høgsbro): Det er en gammel Regel her i Tinget ikke at drage frem, hvad der er foregaaet i Udvalgene. Jeg tror, at den Forhandling, der har været ført, har tilstrækkelig vist, at det vilde have været heldigt, om det heller ikke var sket i Dag. Jeg skal derfor bede ærede Medlemmer om saa vidt muligt ikke at gaa videre ad den begyndte Vej.

Finansministeren (Lüttichau): Det maa bero paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) har tillagt mig den Ytring, at disse Beløb ud over, hvad der skal anvendes til Indfrielse af de Laan, der ere omtalte i § 3, yderligere skulde bruges til Indfrielse af Gæld. Jeg ved ikke, hvorpaa den Antagelse er begrundet; det maa som sagt være en Misforstaaelse. Det er jo oftere hævdet af mig, at Beløbene skulle, hvis der ikke senere træffes anden Overenskomst, anvendes til, hvad der er angivet i § 3, altsaa ud over de engelske Laans Indfrielse til Udgifter, som Statskassen udreder i Medhold af Lovene af 8de Maj 1894 om forfællelige Jærnbaneanlæg. Det kan altsaa ikke med Rette siges eller forsvares, at, naar man ikke i Dag vedtager det Undringsforslag, som jeg har tilladt mig at anbefale til Forkastelse, skulde vi staa usikkert med Hensyn til Anvendelsen af 5 eller 7 Millioner. Der er i Loven bestemt angivet de Formaal, hvortil Pengene ville blive at anvende, og dertil vil jeg fremdeles holde mig. Det vil være min Opgave at opføre de Beløb, der bevilges ved dette Statslaan, paa Kasseeholdningen og have dem særskilt numererede netop til den Anvendelse, der her vedtages.

Naar det ærede Medlem for Bornholm (Blem), som jo er saa nøje inde i alle Afseer, der vedrøre Terminerne, ytrede, at der er god Tid til Lovens Vedtagelse — jeg tror nok, det var det ærede Medlem, der ytrede det — at man blot skulde være færdig til 11te December, saa vil jeg henstille til det ærede Medlem, om det Tidspunkt virkelig ogsaa kan siges at være betryggende, eller om det ikke meget mere, som jeg antager, er ønskeligt, at man kan være færdig med Loven og se den virkeliggjort ikke saa saa Dage før netop den 11te December. Jeg fremhæver dette for yderligere at lægge Eftertryk paa, hvor ønskeligt det er, at Loven bliver fremmet hurtigt og ikke finder noget unødvendigt Ophold noget Sted.

Bust: Jeg skal ikke forlænge Debatten synderligt, men jeg vil blot tillade mig en lille Bemærkning til den ærede Finansminister og til det ærede Medlem fra Stubbeboing (M. S. Larsen). Jeg beder den ærede Minister undskylde, hvis jeg har hørt fejl, men jeg er ikke flogere end, at jeg tror at have hørt Ministeren bruge Udtrykket "Gæld". Derfor tillod jeg mig den Bemærkning, som jeg kom med i min Udtalelse for et Øjeblik siden. Men da jeg nu har faaet Ordet og henvender en Bemærkning til den ærede Finansminister, vil jeg ogsaa berøre en Bemærkning, som den ærede Minister kom med, og som jeg forrige Gang glemte at omtale. Den forekommer mig at have langt større Betydning og maa navnlig være karakteristisk for det ærede Medlem fra Stubbeboing (M. S. Larsen) og hans Meningsfæller. Der har i den sidste Tid været megen Tale i Danmark om den udmærkede parlamentariske Udtalelse, som Konseilspræsidenten var kommen med, at han vilde gøre sit til, at Tingene kunde arbejde sammen. Jeg vil nu bede ærede Medlemmer om i Rigsdagstidenden at sammenligne denne Udtalelse af den ærede Konseilspræsident med den Udtalelse, som vi ved denne Lejlighed have hørt af den ærede Finansminister. Det vil blive en ganske interessant Sammenligning. Nu ere vi allerede komne saa vidt, at Landets Finansminister staar op her og siger til os, at han ikke alene vil tale imod, hvad her foreslaas, men at han vil gaa op i Landstinget og gøre alt, hvad han kan, for at faa det forkastet, som vedtages her. Det er en ganske anden Tobat end, hvad de Herrer have gjort saa meget Spræl over, at Konseilspræsidenten kom med. Jeg vender mig nu til det ærede Medlem for Stubbeboing (M. S. Larsen), og jeg skal jelsfølgelig holde mig den ærede Formands Udtalelse efterrettelig og ikke her komme ind paa Udvalgsforhandling. Det er ikke min Skyld, at vi kom ind derpaa. Det var det ærede Medlem, som først kom ind derpaa, og jeg takker den ærede Formand, at han opsatte saa længe at sige noget om den Sag, at det ærede Medlem fik talt ud, thi det var i min specielle Interesse, at han fik fortalt, hvad han vilde fortælle. Vi have her i Tinget ikke været bange for at komme ind paa, hvad den store offentlige Presse har sagt, og nu har denne store offentlige Presse navnlig i Hyl-land gjort et stort Nummer af denne Sag og fortalt, at der var først Forhandlinger, og saa vare de radikale staaede op i Finansudvalget og havde holdt store Taler, især eet Medlem, og saa var det hele faldet sammen. Jeg vil bede de moderate Redaktører om at